

داستان‌های خوب برای پسران بلندپرواز

بن بروکس
ترجمه معصومه کلاگر

ویراستاران
آرش علیقلیان
عبدالرضا جعفری

فرهنگ نشرنو
با همکاری نشر آسیم
تهران - ۱۳۹۸

فهرست

بنجامین زفانيا ٤٤	آرتور رمبو ١٢
بویان اسلات ٤٦	آیاک ١٤
بیل گیتس ٤٨	احمد حصیم ١٦
پادشاه جورج ششم ٥٠	ادی آیکائو ١٨
پچ آدمز ٥٢	استورمزی ٢٠
پرسی شلی ٥٤	استیو اروین ٢٢
پسران مدرسه ایسکا ٥٦	استیون اسپیلبرگ ٢٤
تامس ادیسن ٥٨	استیون هاوکینگ ٢٦
تایکا وایتیتی ٦٠	اسکار وايلد ٢٨
ترور نوا ٦٢	اقبال مسیح ٣٠
تنزینگ نورگی ٦٤	آلن تیورینگ ٣٢
جان تیندل ٦٦	ای آی وی وی ٣٤
جان کارلوس و تامی اسمیت ٦٨	ایشیرو هوندا ٣٦
جان گرین ٧٠	باتلاقی ٣٨
جان لنون ٧٢	باراک اوباما ٤٠
جسی آیزنبرگ ٧٤	بالدوین چهارم ٤٣

دكترنایف المطوع.....	١٧٢
نلسون ماندلا	١٧٤
نيك وويچيج	١٧٦
نيكلاس وينتن	١٧٨
نيكولا تسلا	١٨٠
نيل دغراس تايسن	١٨٢
ودران اسمایلوچ	١٨٤
ویلیام کامکواما	١٨٦
لودویگ وان بتهوون	١٥٠
ویلیام مولتن مارستن	١٨٨
وینسنت وان گوگ	١٩٠
هاروى ميلك	١٩٢
هانس شول	١٩٤
يوجين سرلن	١٩٦
محمد الطراد	١٦٤
محمد على	١٦٦
مرد تانکى	١٦٨
مهاتما گاندى	١٧٠
كريستوفر پائولينى	١٤٠
كريستین مكفيلامى	١٤٢
كنينگ	١٤٤
كُنفوسيوس	١٤٦
كِين مونروى	١٤٨
گاليليو گاليليه	١٥٠
گيلن رازا	١٥٢
لودويگ وان بتهوون	١٥٤
لويس آرمستانگ	١٥٦
لوبي برييل	١٥٨
لوبيجي چوتى	١٦٠
ليوپل مسى	١٦٢

جيم هنسن	٧٦
جيما آليور	٧٨
چسلی "سالى" سالنبرگر	٨٠
رئيل آمتisen	٨٢
رويل دال	٨٤
خايمه اسكالاتته	٨٦
ريک أبلى	٨٨
ريک وان بيک	٩٠
خونو دياس	٩٢
دان مکفرسن	٩٤
داينامو	٩٦
درک ردمند	٩٨
دان کراوس	١٠٠
دنيل آنتونى	١٠٢
فرديرك داگلس	١٣٤
فيليب زيمباردو	١٣٦
كارل لينئوس	١٣٨
رافل لورن	١٠٨
راين رلچ	١١٠
رئيس جوزف	١١٢
روئال آمتisen	١١٤
رولد دال	١١٦
ريک فوريه	١٢٨
زان دومينيك بوبى	١٢٢
سالوادور دالي	١٢٤
سيدارتا گوتاما	١٢٦
شارل فوريه	١٣٠
فابيو چاوس	١٣٢
فرانك اوشن	١٣٤
فريديرك داگلس	١٣٦
فيليب زيمباردو	١٣٨
ديويد آتنبرَا	١٥٦

آرتور رمبو

Arthur Rimbaud

(۱۸۵۴-۱۸۹۱)

در سال ۱۸۷۱ گفت و گو دریاره شاعر جوان و حیرت‌انگیزی به نام آرتور رمبو در خیابان‌های پاریس شور و غوغای بی‌پاکرده بود. او هفده سال بیش نداشت و معلوم نبود از کجا پیدایش شده است. شعرهایی زیبا و شگفت‌آور و گاه نفرت‌انگیز در مورد خشم و اندوه و رنج بزرگ شدن می‌نوشت.

چند سال بعد مردم گمان می‌کردند که آرتور مرده است.

اما چنین نبود، او فقط از نوشتن شعر دست کشیده بود. بعد از بی خانمانی و زخمی شدن با گلوله دوستش آنقدر فقیر بود که نمی‌توانست هزینه کتاب‌هایی را که چاپ کرده بود پردازد. آرتور می‌خواست پول در بیاورد و به خانواده‌اش کمک کند تا از چنگال فقر رها شود. پس به جای شعر نوشتن فرانسه را در جست‌وجویی کار ترک کرد.

وارد ارتش شد و بعد در آسیای جنوب شرقی ارتش را ترک کرد و به اعماق تیره و خطرناک جنگل فرار کرد. خود را به دامنه‌های خشک کوه‌های قبرس رساند. و در یک معدن سنگ در زیر آفتاب سوزان به کار مشغول شد. از آنجا به دشت‌های بایر آفریقا سفر کرد تا با فروش قهوه و اسلحه پول دریاورد. و تمام پولی را که در می‌آورد به خانه می‌فرستاد.

سرانجام برای دیدن مادرش به فرانسه برگشت و در آن موقع بود که درد شدید زانویش شروع شد تا آنجا که دیگر نمی‌توانست به آن بی‌اعتนา باشد. پزشکان پاییش را قطع کردند اما خیلی دیر شده بود. سرطان در تمام بدنش پخش شده بود. چند هفته بعد آرتور رمبو از دنیا رفت.

بعد از مرگش بود که مردم سراسر جهان شعرهای او را کشف کردند و این شعرها جنبش جدیدی در شعر به راه انداخت و الهام‌بخش بسیاری از نقاشان و موسیقی‌دانان و نویسنگان شد تا افکار خود را از ته دل و آزادانه بیان کنند. او رنج و درد خود را در قالب واژه‌ها بیان می‌کرد و آن واژه‌ها هنوز تا امروز خوانده می‌شود.

